

Skatteministeriet

3. maj 2024
J.nr. 2024 - 2972

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 433 af 5. april 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Jeppe Bruus

/ Kathrine Waage

Spørgsmål

Vil ministeren forholde sig til kronikken ”Skatteministeriet spænder ben for storstilet satsning”, Børsen, den 20. marts 2024, herunder især hvad ministeren mener om, at direktørerne for en lang række store fjernvarmeselskaber mener, at ”Der vil ligeledes være en reel risiko for, at de nuværende projekter ikke kan gennemføres, og flere aktører vil falde fra. Den naturlige konsekvens bliver derfor, at flere selskaber vil fortsætte med at udlede CO₂ indtil, vi er sikret rimelige rammevilkår. Den tid har vi ikke. Klimaforandringerne venter ikke på, at Skatteministeriet får rettet op på den alvorlige fejl, ministeriet er på vej til at begå. Der skal derfor lyde en klar opfordring fra medunderskriverne af dette debatindlæg til Skatteministeriet: Fjernafgiften for den CO₂, vi ikke udleder”? (”Fjern afgiften på den CO₂, vi ikke udleder”, Børsen, den 20. marts 2024).

Svar

Det fremgår af kronikken, ”Skatteministeriet spænder ben for storstilet satsning”, i Børsen den 20. marts 2024, at ”affaldsenergianlæg fremover skal forvente at blive pålagt en afgift for den CO₂, som vi ikke længere vil udlede med et fangstanlæg”, og at dette er et brud på den politiske aftale og hensigten med omlægning til en CO₂-afgift.

Det fremhæves desuden i kronikken, at der vil være en ”reel risiko for, at de nuværende projekter ikke kan gennemføres, og flere aktører vil falde fra. Den naturlige konsekvens bliver derfor, at flere selskaber vil fortsætte med at udlede CO₂, indtil vi er sikret rimelige rammevilkår. Den tid har vi ikke. Klimaforandringerne venter ikke på, at Skatteministeriet får rettet op på den alvorlige fejl, ministeriet er på vej til at begå. Der skal derfor lyde en klar opfordring fra medunderskriverne af dette debatindlæg til Skatteministeriet: Fjern afgiften for den CO₂, vi ikke udleder.”

Kommentar

Med *Aftale om grøn skattereform for industri mv. 2022* blev det aftalt at indføre en høj og mere ensartet CO₂-afgift, som efter planen foreslås gennemført med vedtagelse af en ny emissionsafgiftslov og en følgelov, der tilpasser de gældende energi- og CO₂-afgifter.

I lovforslagene lægges der op til at indføre en ny emissionsafgift på CO₂e-udledninger fra kvoteomfattede aktiviteter, herunder rumvarme mv., og en CO₂-afgift, som bl.a. omfatter ikke-kvoteomfattet proces og kvoteomfattet rumvarme mv.

CO₂-afgiften vil udgøre 750 kr. pr. ton CO₂ efter fuld indfasning, dog 375 kr. pr. ton CO₂ for kvoteomfattet rumvarme mv. CO₂-afgiften er omfattet af energibeskatningsdirektivet, der ikke umiddelbart giver mulighed for at lempe eller fritage for beskatning af energiprodukter på baggrund af fanget og lagret CO₂.

Det skyldes, at CO₂-afgiften modsat emissionsafgiften skal beregnes ud fra energiindholdet af brændslerne på tidspunktet for selve indfyringen.

I CCS-udbuddet lægges op til et udbudsdesign, hvor udbuddene evalueres ud fra samlet støtte i form af direkte støtteudbetaling samt afløstede afgifter. Konkret lægges op til, at

evalueringen sker på baggrund af en evalueringspris, som er summen af budpris og afløftede afgifter, hvor budprisen er den direkte støtte, der udbetales, og afløftede afgifter er emissionsafgiften, der spares som følge af CCS. Det er evalueringsprisen og ikke budprisen, der afgør priskomponenten af CCS-udbuddet. Udbudsdesignet er ikke endeligt fastlagt og skal statsstøttegodkendes af Kommissionen.

Udbudsdesignet vil dermed sikre lige konkurrencevilkår mellem forskellige bydere uanset forskelle i emissionsafgift eller CO₂-afgift.

Det er undersøgt, om der kan etableres en model, hvorefter der gives mulighed for godtgørelse af CO₂-afgiften, når CO₂ opsamles og lagres ved anvendelse af CCS.

En tilbagebetaling af CO₂-afgiften svarende til den CO₂, der opsamles og lagres, vil give den rette tilskyndelse til at anvende CCS og dermed reducere CO₂-udledningen. Ordningen vil desuden give alle virksomheder mulighed for afløftning af CO₂-afgiften svarende til den opsamlede og lagrede CO₂, og den vil derfor ikke blot sikre afløftning af afgiften for kvoteomfattede affaldsværker, men også for ikkekvoteomfattede virksomheder, der måtte beslutte sig for at etablere CCS.

Det er vurderingen, at en sådan model vil kunne gennemføres som en aftaleordning med hjemmel i energibeskatningsdirektivets artikel 17, stk. 1, litra b. Af denne bestemmelse fremgår det, at medlemsstaterne kan anvende lavere afgifter (ned til minimumssatserne) på elektricitet og energiprodukter efter indgåelse af aftaler med virksomheder mv., hvis disse aftaler medfører opfyldelsen af miljøbeskyttelsesmål eller forbedret energieffektivitet.

Skatteministeriet har været i dialog med Kommissionen om den aftalebaserede ordning. Det er den klare forventning, at Kommissionen vil anse ordningen for at være i overensstemmelse med direktivet.

Under lovforslagenes behandling vil jeg således fremsætte ændringsforslag med henblik på at håndtere den rejste problemstilling om afløftning af CO₂-afgift ved anvendelse af CCS. Der vil blive foreslået etablering af en aftaleordning, der sikrer afløftning af CO₂-afgiften ned til minimumssatserne, når der opsamles og lagres CO₂.

Der har også været set på at flytte så meget som muligt af afgifterne fra CO₂-afgiften over i emissionsafgiftsloven for på den måde at give fradrag ved CCS. En sådan løsning vil indebære en række statsstøtteretlige og administrative udfordringer og løser isoleret set ikke problemet for ikkekvoteomfattede virksomheder. Jeg er dog som altid åben over for at kigge videre på foreslåede løsninger, og der vil derfor blive arbejdet videre med afdækning af modellen, herunder som en del af de igangværende drøftelser om revision af EU's energibeskatningsdirektiv.